

INTRODUCTION TO פסוקי דזמרה

The concept of פסוקי דזמרה is found in the גמרא.

מסכת שבת דף קיח' עמ' א'—אמר רבי יוסי: יהא חלקי מגומרי הלל בכל יום. איני? והאמר מר: הקורא הלל בכל יום הרי זה מחרף ומגדף? כי קאמרינן - בפסוקי דזמרא.

The purpose of פסוקי דזמרה is also found in the גמרא.

מסכת ברכות דף לב' עמ' ב'—דרש רבי שמלאי: לעולם יסדר אדם שבתו של הקדוש ברוך הוא ואחר כך יתפלל. מנלן - ממשה דכתיב (דברים ג') ואתחנן אל ה' בעת ההיא וכתיב ה' אלקים אתה החלת להראות את עבדך את גדלך ואת ירך החזקה אשר מי קל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך, וכתיב בתריה אעברה נא ואראה את הארץ הטובה וגו'.

The גמרא identifies the הלל that should be recited as פסוקי דזמרה:

מסכת ברכות דף ד' עמ' ב'—אמר רבי אלעזר אמר רבי אבינא: כל האומר (תהלים קמ"ה) תהלה לדוד בכל יום שלש פעמים - מובטח לו שהוא בן העולם הבא. מאי טעמא? אילימא משום דאתיא באל"ף ב"ת - נימא (תהלים קי"ט) אשרי תמימי דרך, דאתיא בתמניא אפי' אלא משום דאית ביה (תהלים קמ"ה) פותח את ירך. נימא הלל הגדול דכתיב ביה: (תהלים קל"ו) נתן לחם לכל בשר? אלא: משום דאית ביה תרתי.

A closer look at the three sources from the גמרא reveals that only one source, ברכות דף , לב' עמ' ב' , which requires us to first deliver praise of the רבנו של עולם before praying , can be classified as a הלכה. The other two sources can best be described as spiritual formulas. The combination of these three sources to create פסוקי דזמרה is our first encounter with a תפלה which represents a mix of Jewish mysticism and הלכה.

The פסוקי דזמרה, an often quoted 16th Century source, postulates that reciting פסוקי דזמרה is indeed a mystical experience:

סימן נג-ואומרים פסוקי דזמרה והם הללויה בתר הללויה. ועתה אבאר לך למה נקראים פסיקי דזמרה, והט אלי אונך ושמע. ואתה דע לך כי מן הארץ ועד לרקיע אין שם מקום פנוי אלא הכל מלא גדודים והמונים; יש מהם טהורים ובעלי חסד ויש למטה כמה בריות טמאות מזיקות ומקטרות; וכלם עומדים ופורחים באויר ואין מן הארץ לרקיע מקום פנוי אלא הכל מלא המונים המונים. מהם לשלום. מהם למלחמה. מהם לטובה. מהם לרעה. מהם לחיים. מהם למות. ועל דבר זה מיוסד שיר של פגעים יושב בסתר עליון וגו'... כי הוא יצילך מפח יקוש באברתו יסך לך לא תירא מפחד לילה מדבר באופל יהלוך כי מלאכיו יצוה לך וגומר.

וכל המחנות האלו בין השמים והארץ דוגמא ההולך בדרך מקום סכנה כך תפלתו של אדם עוברת בין אלו הכתות ועולה לרקיע. אם יש בו זכות לא יפגעו לסטים בתפלתו. ואם אין בו זכות כמה פגעים ומשחיתים פוגעים בו בדרך. לפיכך על דרך זה תיקן דוד המלך עליו השלום הזמירות כדי לפנות דרך לתפלה לעבור כי כל אותן הכתות הן כמו ענן מעכבים לעלות התפלה. ועל זה אמר הכתוב (איכה ג' מד') סכותה בענן לך מעבור תפלה. וכשבא דוד המלך עליו השלום והתקין הזמירות בהיות אדם מסדר אותן הזמירות אזי מסתלקים והולכים להם אותם המשחיתים והמעכבים. ונקראו זמירות מלשון מזמר שנאמר (ישעיהו יח' ה') וכרת הזלזלים במזמרות. ועל זה אמר דוד מלך עליו השלום (תהילים קיט' ג"ד) זמירות היו לי חקיק בבית מגורי, כלומר באותן המקומות שאני הייתי מתירא בדרך והיה לי פחד ומגור אותם הזמירות כורתים אותה והברחתים. ועל זה נאמר (איוב לח' ז') ברן יחד ככבי בוקר ויריעו כל בני אלקים וענין רנה הם הזמירות הנאמרים בבקר ואז יתפזרו ויתנעעו כל בעלי הדין הקשה הנקרא אלקים. ולשון יריעו מלשון (ישעיהו כד' יט') רועה התרועעה הארץ. לכן צריך להזהר לא לדבר בין הזמירות הללו עד אחר תפלת י"ח ולכוון מחשבתו כראוי שלא יתערב תפלתו. ואם שח בינתיים נתבטלה הכוונה וחוזרים אותם גדודים לערוך מלחמה אתו לעכב תפלתו. וזה שאמרו בירושלמי השח בין ישתבח ליוצר אור עבירה היא בידו וחוזרים אותו ממערכי מלחמה ר"ל אותם גדודים אשר המה מערכי מלחמה שכבר התפזרו בפסוקי דזמרה ואם שח חוזרים מאותן מערכי מלחמה לעכב תפלתו. מספיק למבין. This is the first of several mystical moments that we will encounter as we proceed through פסוקי דזמרה.

Let us return for a moment to 'ב' עמ' ב' ברכות דף לב' עמ' ב' in which we learned: לעולם יסדר אדם תפלה and ask a question. For which part of תפלה are we preparing? The popular view is that the גמרא is telling us to prepare for שמונה. The פרשת אלה פקודי for לקומי תורה בעל התניא suggests otherwise: הנה קודם קריאת שמע תקנו אנשי כנסת הגדולה פסוקי דזמרה. והענין של פסוקי דזמרה כדי שיוכלו להגיע בפסוק ראשון דקריאת שמע ליחוד העליון דה' אלוקינו. ואם לא השיר והזמרה בפסוקי דזמרה אי אפשר לבוא למדרגת יחוד הזה.

The בעל התניא reminds us that the apex of תפלת שחרית is the moment when we recite the first פסוק of קריאת שמע. It is considered the high point because it is a מצות עשה מן ראשונים, known in the גמרא as תפלה, is considered by most ראשונים, with the exception of the רמב"ם, to be a מצוה דרבנן. Only after we have experienced יחוד of קריאת שמע of מצות עשה מן התורה are we permitted to approach the שמונה עשרה with our personal needs by reciting של עולם.

TRANSLATION OF SOURCES

'א עמ' - Rabbi Yossi said: May I be among those who complete Hallel (the Book of Tehillim) each day. Is that an appropriate goal? Did not Mar say that someone who recites Hallel each day is a heretic? What then did Rabbi Yossi mean? That he be among those who recite Pseukei D'Zimra each day.

ב עמ' - Rabbi Simlai derived: A person should establish a practice to arrange words of praise about G-d and to then pray. From which source is that rule learned? From Moshe Rabeinu, as it is written: (Deutoronomy Chapter 3) And I pleaded with the Lord at that time, saying; O Lord G-d, you have begun to show your servant your greatness, and your mighty hand; for what G-d is there in heaven or in earth that can do according to your works and according to your might? I beg you, let me go over, and see the good land that is beyond the Jordan, that goodly mountain region and Lebanon.

ב עמ' - R. Eleazar b. Abina says: Whoever recites the Psalm Praise of David (Psalms 145) three times daily is sure to merit the world to come. What is the reason? Shall I say it is because it has an alphabetical arrangement? Then let him recite, Happy are they that are upright in the way, (Psalms 119) which has an eightfold alphabetical arrangement. Or, is it because it contains the verse, You open Your hand and satisfy every living thing with favour? Then let him recite the great Hallel (Psalms 136) where it is written: Who gives food to all flesh! Rather, the reason is because it contains both an alphabetical arrangement and the verse You open Your hand and satisfy every living thing with favour.

ג עמ' - And we recite Pseukei D'Zimra which consists of a paragraph that ends with the word "Halleluya" which is followed by another paragraph that ends with the word "Halleluya". Now I will explain to you why these paragraphs are collectively called: Pseukei D'Zimra; turn you ear towards me and listen. You should know that the area that spans between the earth and the heavens is not an empty space but is filled with marauding bands and mobs. Among them are beings which are pure and which perform good deeds but below them are beings who are impure; who look to do harm and who like point out the negative. Each of them stands and jumps into the air. There is no empty space in the area between the earth and the heavens but it is full of mobs. Some of them are peace loving; some are belligerent; some are for good purposes; some are there for evil purposes. Some are to help keep alive; some are to help bring death. It is for this area of the cosmos that the Psalm of Evil Spirits (Number 91) was authored: He who dwells in the secret place of the most High...For He shall save you from the snare of the fowler...He shall cover you with his feathers...You shall not be afraid of the terror by night...Nor of the pestilence that walks in darkness...For He shall give His angels charge over you, etc.

Trying to maneuver between the camps that exist between Heaven and Earth is akin to travelling through a dangerous area . A person's prayer must traverse through the camps that exist between Heaven and Earth in order to reach Heaven. If the person praying has merit on his side, the marauders will not interfere with his prayer. If the person praying lacks merit, some of the evil spirits will interfere with his prayers. It is for that reason that King David, may peace be with him, authored Zmirot. Their purpose is to guide the prayers to pass successfully through the area between Heaven and Earth. Those evil spirits are like clouds that block the path of the prayers. This is what is meant by the verse (Lamentations 3) You have covered Yourself with a cloud, so that our prayers should not pass through.

It was the intent of King David, may peace be with him, in authoring the Zemiroth that when a person recites the Zemiroth, the Zemiroth have the effect of pushing aside the evil spirits. The origin of the word Zemiroth can be found in the word: Mizamer, as it is written (Isaiah 18, 5) He shall cut off the sprigs with pruning hooks. This is what King David, may peace be with him, meant when he wrote: (Psalms 119, 54): Your statutes have been my songs in the house of my pilgrimage. This means that when King David was on the road in places where he was in fear, the Zemiroth cut away that which made him afraid and they ran away. This was what was meant in the verse: (Job 38, 7) When the morning stars sang together, and all the sons of G-d shouted for joy. Which are the songs that the morning stars sing together? These are the Zemiroth. When the Zemiroth are recited the merciless prosecutors will be chased away. The word: Yarioo has its root in the verse (Isaiah 24, 19): The earth is completely broken down.

As a result, it is important not to talk as one recites the paragraphs within Pseukei D'Zimra until after Shmona Esrei and to concentrate with appropriate thoughts so that one's prayers are not diverted. This was the meaning by what was written in the Jerusalem Talmud that it was a sin for one to talk with others while reciting from Yishtabach until Yotzair Ohr. Doing so is a basis to turn away an individual from performing military service. What the Jerusalem Talmud meant to teach us was that when a person recites the Zemiroth and causes the marauders of war to depart, he can cause them to return when he talks while reciting Zemiroth. This should be enough for those who understand.

לקוטי תורה פרשת אלה פקודי -It is known that that the members of the Great Assembly instituted the practice of reciting Pseukei D'Zimra before Kriyat Sham. The purpose of reciting Pseukei D'Zimra is to prepare to recite the first verse of Kriyat Shma with the proper thoughts, that G-d with all his attributes is one G-d. If not for reciting the words of the poems in Pseukei D'Zimra, it would be difficult to reach the level necessary to properly contemplate the unity of G-d.